

و دیگر موارد همراه است از اینرو علائم و درمانی مشابه پنومونی دارد.

عوامل ابتلا به برونشیت حاد:

معمولاً عواملی مانند ویروسها، باکتریها، قارچها، مواد شیمیایی (مانند استنشاق آمونیاک) و سایر علل می توانند باعث برونشیت حاد شوند. بسیاری اوقات برونشیت تنها نیست بلکه با التهاب سایر بخش های برونشیت مانند عفونت ریوی (پنومونی)، التهاب نایژک ها (برونشیولیت) و دیگر موارد همراه است.

علائم بروز برونشیت حاد:

برونشیت حاد معمولاً با علائمی شبیه به سرماخوردگی آغاز می شود، مثل آبریزش بینی، عطسه کردن و سرفه های خشک. اما، این سرفه ها خیلی زود عمیق تر و دردناک تر می شود. سرفه، خلطی سبز-زرد رنگ ایجاد می کند که حاوی خون، بزاق، سلول های مرده و سایر مواد می باشد. تب در این بیماری کاملاً طبیعی است. سرفه ها همچنین می تواند با خس خس هم همراه شود. بیشتر علائم در سه تا پنج روز ناپدید می شوند. سرفه ها باقی مانده و ممکن است تا چند هفته ادامه پیدا کند. برونشیت حاد معمولاً با یک عفونت و بیماری باکتریایی همراه می شود که علائم خاص خود از قبیل تب، و احساس بیماری را دارد.

بین بینی برونشیت به آماس و التهاب گذرگاه هوا و ریه ها گفته می شود. این بیماری به نای و نایژه ها آسیب می رساند. نایژه ها لوله هایی هستند که هوا از آن ها وارد ریه می شود. برونشیت می تواند حاد (استمرار کوتاه) و یا مزمن (استمرار طولانی) باشد.

علل:

برونشیت به التهاب نایژه ها در شش گفته می شود. این عارضه در اثر تورم نای و یا نایژک ها بروز می کند و به علت عفونت توسط باکتری ها و ویروس ها و یا در اثر تحریکاتی مانند هوای آلوده و سیگار کشیدن ایجاد می شود.

برونشیت حاد یا مزمن، نما و تظاهراتی متفاوت دارد. هنگامی که نایژه ها ملتهب می شوند معمولاً انسداد نسبی راه تنفسی، سرفه و ترشح خلط رخ می دهد. در برونشیت حاد معمولاً سرفه ها به مدت سه هفته به طول می انجامد.

برونشیت حاد: برونشیت حاد شروعی ناگهانی دارد و برای مدت کوتاهی باقی می ماند. عواملی مانند ویروسها، باکتریها، قارچها، مواد شیمیایی (مانند استنشاق آمونیاک) و سایر علل می توانند باعث برونشیت حاد شوند. بسیاری اوقات برونشیت تنها نیست بلکه با التهاب سایر بخش های برونشیت مانند عفونت ریوی (پنومونی)، التهاب نایژک ها (برونشیولیت)

برونشیت

تهیه و تنظیم:

واحد آموزش

بهار ۱۴۰۱

درمان:

درمان این بیماری شامل استراحت و استفاده از استامینوفن و دواهای ضدالتهاب غیراستروئیدی . در مواردی که عامل بیماری‌زا ویروس باشد (مانند ویروس سرماخوردگی) درمان آنتی‌بیوتیکی کارایی ندارد و فقط علائم بیماری مانند سرفه، تب و خس خس سینه را می‌توان با داروهایی مانند آنتی‌هیستامین، گشادکننده برونش و استامینوفن درمان نمود. برونشیت حاد ویروسی حتی بدون درمان هم دوره‌ای کوتاه‌تر از یک هفته دارد.

برونشیت مزمن به حالتی اطلاق می‌شود که در آن فرد ب مدت حداقل ۳ ماه از سال و در طول مدتی بیش از ۲ سال متوالی سرفه خلط دار داشته باشد که نتوان آنرا به علل دیگری نسبت داد. برونشیت مزمن و آمفیزم به عنوان دو علت بیماری انسداد مزمن راه‌های هوایی هستند و معمولاً باهم بحث می‌شوند. و با کاهش حداکثر حجم هوای بازدمی در طی بازدم پر قدرت مشخص می‌شوند. برونشیت مزمن عمدتاً با مصرف سیگار و یا سایر آلوده کننده های هوای تنفسی ارتباط دارد.

علل بروز برونشیت مزمن: سیگار شایعترین علت بروز برونشیت مزمن می‌باشد . کشیدن سیگار شایعترین علت ایجاد برونشیت مزمن است . هر چند نایزکهای افراد مبتلا به برونشیت مزمن می

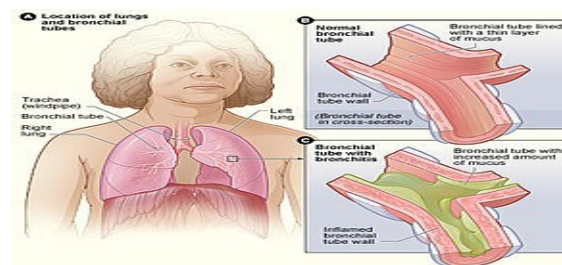
توانند در ابتدا توسط عفونتهای ویروسی و باکتریایی نیز مورد آسیب قرار گیرند.

عوامل ایجاد برونشیت مزمن: مجاری تنفسی در ابتدا توسط باکتریها یا ویروسها تحریک می‌شوند . علل تحریک کننده دیگر گرد و غبار و آلودگی هوا می‌باشند .

شغل : افرادی که در محل های کار خود در تماس، با گرد و غبار و بخارهای صنعتی هستند.

سیگار و دخانیات : در مطالعه ای که اخیراً صورت گرفته است مشخص شده که بخشی از افراد مبتلا به بیماری مزمن انسدادی ریه، که حدود ۲/۱۹ در صد بودند دلیل شرایط کاری و ۳۱ درصد در غیاب تماس با سیگار به این بیماری مبتلا شده اند.

آلودگی هوا زمانیکه غلظت دی اکسید گوگرد و سایر آلاینده ها در اتمسفر افزایش می یابد، منجر به تشدید علائم برونشیت مزمن می‌شود. این علائم زمانیکه فرد سیگاری نیز باشد بسیار بیشتر خواهد بود.

علائم و نشانه های برونشیت مزمن:

اولین نشانه برونشیت مزمن، سرفه خفیف است که سرفه سیگاری ها نامیده میشود .

این سرفه می تواند کمی خلط هم ایجاد کند خس خس کردن و تنگی نفس نیز میتواند همراه با این سرفه ایجاد شود . با پیشرفت بیماری، تنفس دشوارتر می شود . بیمار احساس می کند که باید فعالیت خود را کمتر کند . بدن دیگر نمی تواند اکسیژن کافی را بگیرد و در نتیجه تغییراتی در ساخت خون پدید می آید

پیشگیری :

سیگار کشیدن مهم ترین عامل خطری است که می توان از آن اجتناب کرد . از قرار گرفتن در معرض دودها یا بخارات تحریک کننده در محیط خودداری کنید.

